

[Rimstad.]

ved motormillionerne, lad os så se, hvad de i virkeligheden indbringer. For de sidste tre år er tallene taget fra de på finanslovsforslagene budgetterede beløb. I 1960-61 indbragte de 700 mill. kr., og vejudgifterne var 336 mill. kr.; i 1961-62 767 mill. kr., og vejudgifterne steg til 380 mill. kr.; endelig for 1962-63 908 mill. kr., hvoraf vejudgifterne udgjorde 450 mill. kr.

Man vil af disse tal se, at vejudgifterne i de tre år udgjorde netop halvdelen af disse motormillioner. Staten lægger altså penge op i vejfonden, og i 1962 er man nået op på den meget smukke sum af 3 milliarder kr. Hvad er det så, den højtærede minister for offentlige arbejder på denne baggrund vil have os med til ved sit lovændringsforslag? Han ønsker, at vi skal billige, at kommunerne får deres refusionsbeløb vedrørende vejarbejder reduceret med ca. 40 mill. kr. — 40 mill. kr., som den højtærede finansminister tager af den del af motormillionerne, hvoraf bilisterne dog får lidt for deres skatter og afgifter, og overfører dem til den anden del, den del, der i statsregnskabet blot er opført under betegnelsen „Andre særlige kapitaler“ med undertitlen „Til vejformål“.

Man kunne nok føle sig fristet til at spørge den højtærede minister, hvorfor man, når man altså af mange gode grunde ikke vil gøre virkelig brug af det, man har taget op af folks lommer, til et ganske bestemt formål og altså kun bruger halvdelen af det til dette bestemte formål, så ikke lader disse 40 mill. kr. forblive på det sted, hvor de oprindeligt lå, nemlig borgernes lommer.

Ja, vi ved naturligvis på forhånd, hvad svaret vil blive, for regeringen kender kun en eneste måde at begrænse et for stort forbrug hos borgerne på, nemlig ved pengeopsugning. Men forbrug og forbrug er nu engang to ting. Der findes skam også i dette land produktive forbrug, og i en tid, da netop produktionsforøgelse er tilstræbt, bør man støtte sådanne forbrug. Da vi naturligvis er enige med den højtærede minister i, at den offentlige anlægsvirksomhed bør begrænses, og da vi ikke synes, det beløb, der her er tale om — de 40 mill. kr. — skal gå samme vej som den mere hemmelighedsfulde del af motormillionerne, vil vi stille følgende spørgsmål til den højt-

ærede minister, før vi tager stilling til hans lovforslag:

Vil den højtærede minister under lovforslagets videre gang igennem tinget stille forslag om, at det på vejarbejder sparede beløb, opgjort til ca. 40 mill. kr., kommer produktionen — og det vil i dette tilfælde sige erhvervskørslen, altså kørslen med last- og varevogne — til gode i form af skatte- og afgiftslettelser for de pågældende motor-køretøjer?

I bejaende fald kan vi straks meddele, at vi vil støtte lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har givet tilsutning til lovforslaget. Jeg ser mig desværre ikke i stand til at takke det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, og om jeg kan takke det ærede medlem hr. Rimstad, er altså lidt problematisk for øjeblikket.

For mig er det ikke lystbetonet at stille det høje ting over for et lovforslag af denne karakter; men sådan som situationen nu engang har udviklet sig, må det være en nødvendighed at gennemføre dette lovforslag. Det er da helt givet — det tror jeg fremgår af den virksomhed, jeg har udfoldet i de år, jeg har været minister for offentlige arbejder — at jeg meget hellere havde set, at vi ikke var kommet i denne situation.

Jeg kan imidlertid ikke give de ærede ordførere fra venstre og det konservative folkeparti ret, når de fremfører, at årsagen dertil er en dårlig økonomisk politik. Forholdet er jo det, at ved det forlig, der blev indgået mellem de 4 partier i forsommeren, gik man ind for at begrænse de offentlige udgifter mest muligt. Hvis det ikke var meningen, havde der jo ikke været nogen hensigt i, at man i henhold til forliget skar ned på en række områder, som hører ind under mit ministerium. Det var virkelig, som det ærede medlem hr. Erik A. Jensen sagde, i hvert fald i den situation med blødende hjerte, at jeg så de nedskæringer, der fandt sted, fordi det virkelig er gået ud over aktiviteten på områder, hvor jeg personlig føler vi er bagefter.

Nu er det altså kommet til at ligge sådan, at man ved dette forlig har krævet en neddæmpning af den offentlige aktivitet, og når vi er nødt til at neddæmpe den offent-